

РЕШЕНИЕ

№ 7627

гр. София, 06.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Димитър Петров

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10129** по описа за **2024** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано по касационна жалба подадена от Й. В. И., чрез адв. Т., срещу решение № 2972/24.06.2024г. по АНД № 20241110205766/2024г. на СРС, 3 състав, с което по жалба на касатора е изменен електронен фиш серия К № 5861159 издаден от СДВР, като е определено административно наказание "глоба" в размер на 100 лева за извършено административно нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, на основание чл. 182, ал. 1, т.3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Касаторът поддържа, че решението е неправилно и необосновано. Поддържа, че издаденият срещу него електронен фиш не отговаря на законоустановените изисквания за форма и мотивираност на административния акт. Поддържа, че не са ясно описани обстоятелствата, въз основа на които е прието, че е извършил нарушението, както и, че са налице непълноти и неяснота при дадената правна квалификация. Поддържа, че ЕФ е издаден след изтичане на срока по чл.34 ЗАНН. Прави искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на ново, с което издаденият срещу него ЕФ да бъде отменен изцяло.

Касаторът е подал и частна жалба срещу определение № 3818/30.09.2024г., с което СРС е оставил без уважение молбата му за изменение на съдебното решение в частта за разноските.

Касационната страна – Столична дирекция на вътрешните работи, чрез своя пълномощник оспорва касационната жалба и прави искане решението на СРС да бъде оставено в сила.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Административен съд – София-град, 5 касационен състав, като обсъди посочените в жалбата касационни основания и доказателствата по делото, и след като извърши служебно проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, приема за установено следното:

По касационната жалба срещу решението:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 и 2 АПК, в касационното производство съдът се произнася служебно по валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Настоящият съдебен състав приема, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо. Същото е постановено и в съответствие с материалния закон съобразно установените фактически обстоятелства по делото, които са следните:

Видно от приложения по делото електронен фиш за налагане на глоба за нарушение серия К № 5861159 на 27.04.2022г., в 18:08 часа, с автоматизирано техническо средство /АТСС/ С.-М2, № MD1192, фиксиращо дата, час и скорост на движение, в [населено място], на [улица]до номер 200, с посока на движение от [улица]към Околовръстен път, при въведено ограничение от 50 км/ч за населено място, е заснет лек автомобил "М. ГЛА 220 4МАТИК", с рег. [рег.номер на МПС] , който се е движел със скорост от 79 км/ч. Скоростта на движение е отчетена от системата, като за констатираното нарушение е направен и снимков материал, на който е заснет регистрационният номер и моторното превозно средство, с което е извършено превишаването на скоростта. Отбелязано е, че разрешената скорост е 50 км/ч., че собственик на процесния автомобил е Й. В. И.. Отражено е и, че нарушението е извършено при условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К/4358436, както и, че за извършеното от водача нарушение по чл.21, ал.1 ЗДВП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал.1, т.3 ЗДВП се налага глоба в размер на 200 лв. за превишаване на скоростта с 29 км/ч.

Тези обстоятелства са надлежно удостоверени и в приложения по делото Протокол за използване на АТСС, съставен съгласно изискванията на чл.10 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

От приетата като писмено доказателство пред СРС разпечатка на справка за преглед на вписан тип средство за измерване от Българския институт по метрология е видно, че видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип С. М2, е одобрен тип средство за измерване като е извършена метрологична проверка на 15.03.2022г. видно от представения Протокол № 05-СГ-ИСИС.

Въз основа на тези доказателства изводите на районния съд за датата и мястото на установяване на нарушението и на разположението на АТСС, както и за участието на процесния лек автомобил, са обосновани и са формирани в пълно съответствие с

приложените по делото доказателства.

Въз основа на тези доказателства, законосъобразен е и изводът на СРС, че нарушението е установено надлежно по реда на чл.189, ал.4 ЗДвП, при наличието на предпоставките за това, както и, че издаденият електронен фиш отговаря на изискванията на цитираната разпоредба. Налице са всички изискуеми реквизити - данни за териториалната структура на МВР на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационният номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. С изричната норма на чл.189, ал.4 ЗДвП законодателят е предвидил електронният фиш да се издава в отсъствието на контролен орган и на нарушител, при наличие на доказателства за техническата годност на АТСС, поради което изводът на районният съд, че при издаване на ЕФ не са допуснати нарушения, е правилен.

С решението съдът на основание чл.63, ал.7, т.1 от ЗАНН е изменил електронния фиш, тъй като е приел, че се налага прилагането на закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. Изводът е направен с оглед преценката на СРС, че не се установява наличие на квалифициращия признак за повторност на нарушението, поради което вместо на посоченото в ЕФ основание за налагане на наказанието – чл.182, ал.4 ЗДвП, наказанието следва да се наложи по по-лекия закон – чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП и да се определи на 100 лева, вместо първоначалното – 200 лв. Решението не е обжалвано от СДВР, с оглед на което и не следва да се проверява дали са били налице основанията за изменение на ЕФ по реда на чл.63, ал.7, т.1 от ЗАНН с прилагане на закон за по-леко наказуемо нарушение. С оглед прилагането на по-лекия закон – разпоредбата на чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП, СРС е определил и правилно наказанието – глоба в размер на 100 лева за превишаване на скоростта в населено място от 21 до 30 км/ч.

Неоснователно е възражението на касатора, че при издаване на оспорения ЕФ, ледва да бъде приложен срокът по чл. 34 от ЗАНН. Според Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС, постановено по т.д. № 1/2013 г. - съкратеното производство за административнонаказателната отговорност, чрез издаване на електронен фиш, въведено в ЗДвП е изключение от общите правила на ЗАНН, поставящи началото на производството с АУАН и завършването му с НП. Електронният фиш е приравнен на НП само по отношение на правното му действие, но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване, като от това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Разпоредба на чл. 34 от ЗАНН установява сроковете за съставяне на актове за установяване на административния нарушения и издаване на наказателни постановления, които не са част от специалното производство по издаване на електронните фишове. Относно форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване на електронни фишове, нормите на ЗАНН са неприложими, включително и преценката относно сроковете по чл. 34 от ЗАНН. След установяване и заснемане на нарушението следва да бъде съобразен единствено общият срок за административно - наказателно преследване от 4 години и 6 месеца, предвиден в чл. 81, ал. 3, във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, който в случая не е изтекъл.

Предвид гореизложеното настоящата инстанция намира, че обжалваното решение е

валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон, поради което следва да бъде оставено в сила.

По частната жалба на Й. В. И. срещу определение № 3818/30.09.2024г., с което СРС е оставил без уважение молбата му за изменение на съдебното решение в частта за разноските:

При този изход на делото пред СРС, е правилен изводът на съда, че СДВР има право на юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН. Съгласно чл.63д, ал.1 ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Нормата на чл.143, ал.1 АПК предвижда, направените от жалбоподателя разноски да се възстановят от бюджета на органа издал акта, само когато съдът отмени (изцяло или отчасти) обжалвания акт, респ. отказа да се издаде акт. В случая СРС е изменил акта прилагайки закон за по-леко наказуемо нарушение, поради което и отговорността за разноски, не може да се разпредели съгласно правилото на чл.143, ал.1 АПК, което намира приложение при отмяна – цялостна или частична, на оспорения акт, в случая ЕФ. По тези съображения и правилно с определение № 3818/30.09.2024г. съдът е оставил без уважение искането на касатора за изменение на решението в частта за разноските, което определение също следва да бъде оставено в сила.

Предвид своевременно направеното искане за присъждане на разноски от касационната страна и на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. за касационното производство, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, пети касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2972/24.06.2024г., постановено по АНД № 20241110205766/2024г. на СРС, 3 състав.

ОСТАВЯ В СИЛА Определение № 3818/30.09.2024г., постановено по АНД № 20241110205766/2024г. на СРС, 3 състав.

ОСЪЖДА Й. В. И. с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, на основание чл.63д ЗАНН, сумата 80 лева – юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.